

TEATR im. J. OSTERWY
W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM

MADE IN THE
SHA
F-180
CASSETTE

0813
2195730

DYREKTOR NACZELNY I ARTYSTYCZNY - JAN TOMASZEWICZ

ANTHONY MARRIOTT
ALISTAIR FOOT

PAL SECAM
SHA

BEZ SEKSU PROSZE

Reżyseria: Jan Tomaszewicz

Premiera u Osterwy

Premiera 24 III 2007 godz. 19.00
Nr 4, Sezon 2006/2007 ISSN 1427-3802

SHA

Do not touch the tape inside

Insert this side into recorder

0813
2195730

Teatr: Nadzieja na pojednanie

Łączy nas dialog a także uniwersalizm - w perspektywie zaś, paradoksalnie, wspólne jutro. Od stuleci to wszystko zawiera teatr, nasz dom i kolebka; my jesteśmy jego sługami.

Słowa zamieniam w obrazy, a życie w teatr. Teatr jest sztuką otwartą na przeobrażenia czasu, integruje nasze złożone intuicje i idee. Jest twórczością zbiorową także poprzez uczestnictwo widza. Teatr nadaje sens temu, co czynimy i przedstawiamy - uobecniamy. Nie tylko uczy, ale i wychowuje. Tak pojęte współuczestnictwo sprawia, że stajemy się sobie bliscy nie tylko tu i teraz, ale także poprzez treści ogólnoludzkie, poprzez zaangażowanie w to, co czynimy. Teatr jest syntezą - sumą całości, która rodzi się i żyje w sferze wyobrażeń. My stajemy się postaciami, „aktorami” spektaklu-wydarzenia, lepszymi od siebie samych po to, by zaistnieć w świecie konfrontacji Dobra ze Złem, miłości z nienawiścią, prawdy z fikcją.

Akt twórczy, zrodzony z przeczulliwości, jest transformacją rzeczywistości. Jest manifestacją, uzmysłowieniem tego, co w nas samych wymaga wyzwolenia. Uczy pokory, pozbawia nas próżności i pychy. Tę sztukę nazywam TEARTEM. Jej przesłaniem, kształtem finalnym jest moralitet, katharsis, oczyszczenie w chwili zagrożenia wartości życia i kultury. Jest to krzyk w chwili, gdy człowiek sam siebie pomniejsza i zaniadbuje. I zabija.

Tej ludzkiej nieroztropności przeciwstawiam Dom Sztuki, którym był, jest i pozostanie teatr.

Tu, w teatrze, będziemy wznosić GÓRĘ NADZIEI na pojednanie WSCHODU z ZACHODEM, bo wszyscy jesteśmy mieszkańcami tego samego globu. Za losy świata wspólnie jesteśmy odpowiedzialni.

I niech tak pozostanie.

Czy ktoś tego słucha?

Józef Szajna

Roman Kłosowski – gościnnie

Wydział aktorski warszawskiej PWST ukończył w 1953 r., a wydział reżyserski w 1965. Prace na scenie rozpoczął w teatrze w Szczecinie. W 2003 r. rolę Horodniczego w „Rewizorze” obchodził w Gorzowie jubileusz 50-lecia pracy scenicznej. Od 1955 do 1976 r. Roman Kłosowski pracował w teatrach warszawskich: Dramatycznym, Ludowym, Nowym, w latach 1976 - 1981 był dyrektorem Teatru Powszechnego w Łodzi. Następnie wrócił do Warszawy do Teatru Syrena. Jest przede wszystkim aktorem komediowym, choć grywał także role tragiczne, np. szekspirowakiego Ryszarda III. W pamięci widzów pozostał jako znakomity Wojak Szwejk, którego długo grał na scenach Warszawy, Łodzi i Torunia. Obecnie, choć formalnie przebywa na emeryturze, ciągle dużo gra w różnych teatrach oraz w filmie. Bo film pokochał Kłosowskiego od debiutu

w 1952 r. Ogromną popularność przyniosła mu rola Maliniaka w serialu „Czerdziestolatek”. Współpracował z Munkiem, Kondratiukiem, Barańskim.

Do udziału w farsie „Bez seksu proszę” Romana Kłosowskiego zaprosił dyrektor a jednocześnie reżyser przedstawienia – Jan Tomaszewicz. Już podczas prób powiedział o nim: *To duża przyjemność pracować z takim aktorem.*

Do każdej próby zawsze jest bardzo dobrze przygotowany, rolę ma znakomicie opanowaną, czym nawet zaustydza młodszych kolegów.

Jako Horodniczy w „Rewizorze” Roman Kłosowski zdobył bardzo dobre recenzje i ogromnie podobał się gorzowskiej publiczności. Na pewno zaskarbi sobie życzliwość widowni także jako Arnold Needham, inspektor bankowy wkląany w perypetie pewnego młodego małżeństwa.

Jan Tomaszewicz – reżyser

Dyrektor Teatru im. J. Osterwy postrzegany jest w Gorzowie przede wszystkim jako reanimator Teatru Letniego i doskonały menadżer. A przecież jest także artystą. Ukończył Studium Aktorsko-Wokalne w Gdyni oraz studia na Wydziale Dziennikarstwa Uniwersytetu Warszawskiego. W latach 1979 – 83 pracował w Teatrze Muzycznym w Gdyni, potem grał w Teatrze Polskim w Bydgoszczy, a w latach 1985-92 zaangażowany był w Teatrze Syrena, w Warszawie jako aktor. Dopiero 15 latach pracy na scenie objął dyrektorskie stanowiska najpierw w Zielonej Górze, a potem w Gorzowie.

Lista ról granych przez Jana Tomaszewicza jest długa, m. in. Sawa w „Śnie srebrnym Salomei”, Antonio w „Wieczorze Trzech Króli”, Antoni w „Panu Damazym” i Wacław w „Szkole obmowy” w Teatrze Polskim. Grał wiele ról w Teatrze Syrena, m. in. w sztukach: „W zielonym Singapurze”, „Fredro dla dorosłych”, „Czarna Mańka”, „Zona pana ministra”, „Dzieje cnoty”, „Śmiech na linii”, „Taniec kogu-

tów”. Podczas pracy w Zielonej Górze także jeszcze kilka razy stanął na scenie, m.in. jako Jermolaj Łopachin w „Wiśniowym sadzie”.

Jan Tomaszewicz wystąpił także jako aktor w wielu filmach, m. in. „Goryl, czyli ostatnie zadanie”, „Virtuti”, „Przeprawa”, „Gdziekolwiek jesteś, jeśliś jest”, „Weryfikacja”, „Gorzka miłość”, „Jeniec Europy”, „Wiedźmin”, „Komornik” oraz w popularnych serialach poczynając od „W labiryncie” i „Republika Ostrowska” po „Klan”, „M jak miłość”, „Na dobre i na złe”, „Magda M.”, „Oficerowie”, „Samo życie”, „Adam i Ewa”. Jego filmografia obejmuje 21 tytułów.

W Gorzowie skoncentrował się niemal wyłącznie na kierowaniu teatrem, choć także dał się poznać jako reżyser precyzyjnie przygotowanej farsy pt. „Czego nie widać” (2005). Teraz po raz drugi reżyseruje farsę, a ten gatunek wymaga od wykonawców i reżysera żelaznej dyscypliny, wręcz kunsztownego zgrania wszystkich elementów, żeby było jednocześnie naturalnie i zaskakująco.

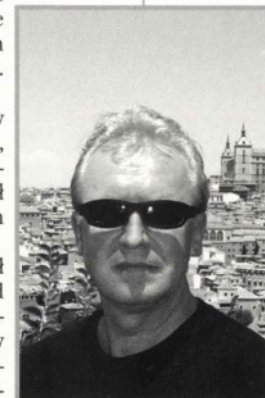
Ireneusz Domagała – scenograf

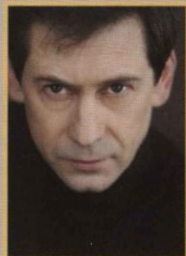
Studiował w PWSSP w Poznaniu w latach 1974-1979, dyplom z wyróżnieniem uzyskał na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby. Odbył staż pedagogiczno-artystyczny w Brukseli w Saint Lucas Hoger Instituut voor Beeldende Kunsten i w Instituto de Artes Plasticas de Taxco w Meksyku. Obecnie profesor w Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu, kierownik Katedry Rysunku. Uprawia grafikę, rysunek i scenografię.

Zrealizował kilkanaście wystaw indywidualnych w kraju i za granicą, m.in. w Mexico City, Kolonii, Częstochowie, Radomiu, Poznaniu, brał udział w kilkudziesięciu wystawach zbiorowych.

Jako scenograf zadebiutował w roku 1982 w Poznaniu na Scenie „Pod Lipami” – scenografią do „Kroków” Samuela Becketta z Krystyną Feldman w roli głównej. Zrealizował ponad 40 projektów scenografii do baletów i spek-

takli dramatycznych w Polsce i za granicą. Między innymi: „Wir” 1986, „Rooms” 1987, „W cieniu.” 1988 w Polskim Teatrze Tańca w Poznaniu; „Dom Bernardy Alba” wg G. Lorke 1991, „Amadeusz” 1991, „Quasimodo” 1991, „Viva Strauss” 1992 w Teatrze Wielkim w Poznaniu, „Dialogi Karmelitanek” G. Bernanos w Teatrze Wybrzeże w Gdańsku 1991, „Miłość, Flamenco, Gershwin” w Operze na Zamku w Szczecinie 1999, „Śmierć komiwojażera” A. Millera w Teatrze im. Jana Kochanowskiego w Opolu 1995, „Kram z piosenkami” Leona Schillera 2002 i „Kopciuszek” 2005 w Teatrze Zgłębia w Sosnowcu, „Kuszenie Św. Antoniego” w Theater für Mich” w Düsseldorfie 1990, „Dybuk” w Urania Theater w Kolonii 1991, „Don Kichot” 2003 i „Wesoła wdówka” 2005 w Operze Śląskiej w Bytomiu.

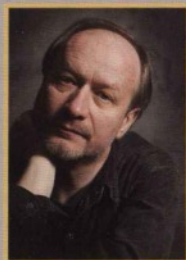
PRZEMYSŁAW KAPSA – Peter Hunter

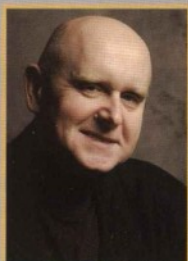
EDYTA MILCZAREK – Frances Hunter

BOŻENA PERŁOWSKA – Eleanor Hunter

KRZYSZTOF TUCHAŃSKI – Brian Rummicles

LESZEK PERŁOWSKI – Leslie Bromhead

CEZARY ŻOŁYŃSKI – Nadinspektor Vernon Paul

JOANNA ROSSA – Susan

JAN MIERZYŃSKI – Doręczyciel

KAMILA PIETRZAK – Barbara

Anthony Marriott, Alistair Foot

BEZ SEKSU PROSZĘ

Przekład: Krystyna Podleska, Anna Wołek

Reżyseria: Jan Tomaszewicz

Scenografia: Ireneusz Domagała

Asystent reżysera: Cezary Żołyński

Premiera: 24 marca 2007

ROMAN KŁOSOWSKI – Pan Arnold Needham

Prezenter TV: MACIEJ ORŁOŚ
Inscjencjent-suffler: IWONA HAUBA

Zrealizowano przy pomocy finansowej Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego

„Trzy razy Piaf”

Scenariusz i reżyseria – Artur Barciś, scen. Magda Ćwiertnia, występują: Karolina Miłkowska, Marzena Wieczorek i Anna Łaniewska

Przedstawienie na Scenie Kameralnej w Teatrze Letnim.

Odrobina Paryża w Gorzowie

Ustyszeliśmy dźwięki akordeonu niczym z paryskiej kafejki i zaraz potem piosenkę młodej Piaf. To Karolina Miłkowska, z burzą czarnych włosów, w sukieneczce w pepitkę z czerwoną kokardą, odważnie i zalotnie weszła między zgromadzoną widownię, śpiewając o tym, jak to jedni ze szczęściem przyszli na świat. Potem czarowała ze sceny urokiem młodości, porwała do walca prezydenta Jędrzejczaka i śpiewała o miłości, o dziewczynie i jej chłopaku akordeoniście, co walca ma we krwi.

I nagle krzyk: „Niech umrze muzyka!” I stała się ciemność. Czerwone lampki na stolikach mrugały, słychać było odgłosy nadlatujących samolotów. To wojna.

Na scenie pojawiła się dojrzała Edith Piaf i od razu można było przekonać się, co znaczący słowa reżysera o ukrytych walorach głosu Marzeny Wieczorek, które poparta niezwykle wyrazistą mimiką i gestami. Stuchaliśmy wrzuszającego popisu piosenki aktorskiej w klimacie dawnego Paryża. Po „Hamburгу” przyszedł czas na „Brawa dla clowna”, w których gra światła (Barbara Mazurkiewicz i Piotr Szyszka) wzmocniła i tak przejmującą wymowę treści. Twarz aktorki w jednej chwili zrobiła się porcelanowa, a w oczach zabłyśły punkciki kolorowych światełek. W kulminacyjnych momentach, gdy wybrzmiewało tragiczne: „Bravo!”, postać clowna pojawiała się odbita cieniem na ścianach. Niejedna tza zakręciła się w oczach widzów. Plakata też artystka.

Nastroj wrzucenia utrzymała Anna Łaniewska w roli zmęczonej Piaf. Chropawy głos, drżenie

ręk i z trudem przetykana gorycz doświadczeń mówiły o kobiecie, która – mimo upływu lat – wciąż domagała się miłości. I w tej części wspaniale zagrały światła – czwarty aktor przedstawienia.

„Nie żal mi niczego” – śpiewały na zakończenie gorzowskie Piaf.

Po sobotniej premierze dodam: Bravo! – za pomysł, za serce, za wykonanie, za wzruszenia, za nasz teatr i odrobinę Paryża w Gorzowie.

Hanna Kaup, „Ziemia Gorzowska” 2007, nr 10

Piaf w Teatrze Osterwy

Na pierwszą premierę nowiutkiej Sceny Kameralnej dyr. Tomaszewicz nie mógł wybrać lepszego spektaklu. Po pierwsze, swoją formą nawiązuje do tradycji tego miejsca, które kiedyś było sceną z lekkim repertuarem. Po drugie, nie zniechęca zbyt ciężką tematyką, a jednocześnie jest prawdziwym spektaklem, w którym jest wszystko: radość, ból, miłość i gniew. Taka jak w piosenkach i w życiu Edith Piaf. (...) Początek odrestaurowanego Teatru Letniego jest rewelacyjny.

Dariusz Barański, Gazeta Wyborcza, 7 III 2007

Wróbelek Paryża trzy razy

Aktorki zachwycają znakomitym przygotowaniem wokalnym, mistrzostwem wykonania i perfekcją głosu. Wszystkie ruszają się jak Piaf, co bardzo dobrze widać w finale, gdy wszystkie trzy śpiewają „Nie żal mi niczego”. Klimat spektaklu budują też kostiumy autorstwa Magdy Ćwiertni oraz charakterystyczna opracowana przez Tomasza Migdala. No i w końcu kluczowa sprawa – muzyka. Kolejny raz kierownik muzyczny Marek Zalewski udowodnił, że bardzo dobrze czuje teatr. Powstał cudnej urody spektakl, znakomicie pasujący do miejsca, interesujący, niepretensjonalny, oryginalny w każdym calu.

Renata Ochwat, „Gazeta Lubuska” 10-11 III 2007

Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Gorzowie

„MAREX”

Gorzów, ul. Koniawska 2, tel. 095 728 22 20

Jubiler

Roman Kazmierczak

ul. Sikorskiego 16, tel. 95 722 69 65 Gorzów Wlkp.

Hotel i Restauracja „U Marii”
ul. Walczaka 16a,
tel. (095) 736 66 56

Poczta Polska

Teatr im. Juliusza Osterwy

Gorzów Wlkp. ul. Teatralna 9,
Centr. tel. 095-728-99-30, Sekr. tel. 095-728-99-34, fax 095-728-99-35, e-mail kontakt@teatr-gorzow.pl, www.teatr-gorzow.pl

Aktorzy

Beata Chorążykiewicz, Bogumiła Jędrzejczyk, Teresa Lisowska-Gała, Anna Łaniewska, Katarzyna Mikiewicz, Edyta Milczarek, Anna Karolina Miłkowska, Bożena Perłowska, Kamilla Pietrzak, Bożena Pomykała, Joanna Rossa, Marzena Wieczorek, Paweł Caban, Przemysław Kapsa, Krzysztof Kolba, Aleksander Maciejewski, Jan Mierzyński, Artur Nełkowski, Leszek Perłowski, Marek Pudełko, Maciej Radziwanowski, Krzysztof Tuchalski, Wacław Welski, Cezary Żołyński, Iwona Hauba (inspicjent)

Dyrektor naczelny i artystyczny: Jan Tomaszewicz, Kierownik literacki: Iwona Kusiak, Główna księgową: Anna Jankowska, Księgowość: Anna Chęcińska, Janina Klujso, Anna Kaczatko Sekretariat teatru: Bożena Frühauf, Biuro Organizacji Widowni: Lidia Tyborska (kierownik), Zofia Bobrowska, Grażyna Komorowska Kierownik techniczny: Piotr Steblin-Kamiński Brygadier sceny: Ryszard Jarek Maszyniści sceny: Jan Pelikan, Artur Mazurkiewicz, Wojciech Mikitynowicz Pracownia plastyczna: Magda Ćwiertnia (kierownik), Janusz Janiak, Wojciech Janczewski Pracownia elektryczna: Bogdan Giżycki (kierownik), Barbara Mazurkiewicz, Piotr Szyszka Pracownia akustyczna: Jan Szołomicki (kierownik), Wojciech Bandkowski Pracownia krawiecka: Anna Żurawska (kierownik), Marzanna Gajda, Czesław Pomiotło Pracownia perukarsko-fryzjerska: Alfreda Nowak (kierownik), Ewa Łuczak Pracownia stolarska: Ireneusz Ługowski (kierownik), Paweł Czetowicz Rekwizytorka: Irena Jasińska Garderobiana: Maria Murawska Kierownik magazynów: Krystyna Zienkiewicz Zaopatrzenie: Adrian Ługowski Specjalista bhp, p-poż i oc: Krzysztof Szczepanek Dział gospodarczy: Wanda Klupczyńska (kierownik), Alina Berkowska, Maria Czyżnielewska, Wanda Baszkiewicz, Renata Specka, Ewa Szyszka, Zbigniew Milczarek, Biletarki: Waleria Cicha, Anna Gronostaj, Szatniarka: Elżbieta Golicz, Jadwiga Drzażdżyńska-Kalet

BIURO OBSŁUGI WIDZÓW prowadzi sprzedaż i rezerwację biletów indywidualnych i zbiorowych, oferuje organizację uroczystości, akademii, koncertów, itp. Czynne od poniedziałku do piątku w godz. 8.00 – 16.00 oraz na dwie godziny przed rozpoczęciem przedstawienia. Telefon 0-95 728-99-39 i 0-95728-99-40, e-mail: bow@teatr-gorzow.pl

W repertuarze: „Parady”, „Skąpiec”, „Wyzwolenie”, „Brat naszego Boga”; Scena Letnia: „Nocleg w Apeninach”; dla dzieci: „Dziwaczek”, „O dwóch takich co ukradli księżyc”, „Ten obcy”, „Przygody Tomka Sawyer’a”, „Lucie i Karl-Heinz”, „Koziołek Matołek”

PREMIERA U OSTERWY Wydawca: WYDAWNICTWO ARTYSTYCZNO GRAFICZNE „ARSENAL” na zamówienie Teatru im. J. Osterwy. Redakcja: Krystyna Kamińska Foto: Katarzyna Chądzyńska, Sławek Sajkowski, Zbigniew Wójcik Skład: Paweł Marchwiński Adres wydawcy i redakcji: 66-400 Gorzów Wlkp. ul. Matejki 82 m. 3, tel./fax 095 722 0958, tel. kom. 0501 520 227, Druk: Wydawnictwo Podatkowe „GOFIN”, ul. Owocowa 8

0219414
E180

VHS
VIDEO TAPE
RECORDERS

E-180

Caswell's

*TEATR im. J. OSTERWY
W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM*

